

въ завѣрата (грѣцката етерия) на 1821 г., други въ Търновското съзаклятие на 1836 г., чийто центъръ билъ Плаковския манастиръ, но било открито по прѣдателството на единъ еленчанинъ. Въ тѣзи години селището вече се отличавало съ своята голѣмина. Тукашнитѣ чорбаджии, сѣщо като габровскитѣ и лѣсковскитѣ имали, казватъ, отначало голѣмо влияние прѣдъ правителството, като съвѣтници (мемлекетъ-чорбаджиси) на Търновския войвода (турцитѣ употребявали за своитѣ чиновници тази славянска дума), даже могли да накаратъ и да се свали войводата; те първа слѣдъ реформитѣ захванала да намалява дѣйността на християнскитѣ автономни авторитети. Въ поскоро врѣме тукъ, както и въ близката Трѣвна, цѣвтѣло черковното живопиство, прѣнесено отъ Атонъ; въ първата половина на нашето столѣ-

бие изобразени, казватъ, св. Климентъ Охридски, Методий Моравски, Иванъ Рилски и Сава Сръбски.